

θήκη τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας διεκοινώθη ἡμῖν καὶ ἀντιγραφὴν ἐδημοσιεύθη μετὰ πολλῶν σημειώσεων καὶ δύο χρωματογραφιῶν ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνεκδότων.

Λουδοβίκος Ποδοκάταρος, ἐγεννήθη περὶ τὸ 1430 ἐν Κύπρῳ ἐξ εὐγενῶν, καὶ ἐξεπαιδεύθη εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Παταβίου, τοῦ ὁποίου ὕστερον ἐχρημάτισε καὶ πρότασις (rector). Ἐλθὼν εἰς Ῥώμην καὶ ὁμολογήσας τὸν καθολικισμόν ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Καπύης, εἶτα δὲ προήχθη καρδινάλιος. Ἀπεβίωσεν ἐν ἔτει 1505 (1).

Δημήτριος Δούκας, ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΕ' αἰῶνος μεταβὰς εἰς Ἰταλίαν, προσεκληθὴ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ὑπὸ Ἄλδου εἰς Βενετίαν, ἔνθα ἐξέδωκε τὰ Ἠθικὰ τοῦ Πλουτάρχου (1509), καὶ τοὺς Δέκα Ῥήτορας. Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ καρδινάλιου Ξιμένους ἐλθὼν μετὰ τοῦ φίλου του Νικῆτα Φαύστου (2), καὶ ἄλλων λογίων εἰς Ἰσπανίαν ἐπεστάτησεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῆς πολυγλώττου Διαθήκης (Biblia Comptutensis). Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀπεβίωσεν ἐν Μαδρίτῃ.

Γεώργιος Βάλαμος, Ζακύνθιος τὴν πατρίδα, καὶ ἐξ ἐπιφανοῦς οἴκου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ ἑλληνικὸν Γυμνάσιον, καὶ δοκιμώτατος ἐγένετο ἑλληνιστῆς καὶ λατινιστῆς. Ἠριθμεῖτο μεταξὺ τῶν οἰκείων τοῦ καρδινάλιου Σαλβιάτη μέχρις ἀποθιώσεως, καὶ ἔγραψεν, κατὰ Γυράλδον, διάφορα εἰς ἔμμετρον καὶ πεζὸν λόγον, ἐξ ὧν, ὡς λέγει ὁ Κράσσος, δύναται τις νὰ κατανοήσῃ ὅσῃν εἶχεν ὁ ἀνὴρ ἰκανότητα εἰς τὴν ῥητορικὴν καὶ τὴν ποίησιν. Σῶζεται μόνον ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς Γεώργιον Κορίνθιον δημοσιευθεῖσα ὑπὸ Λαμίου καὶ Μουστοζύδου (3).

Δημήτριος Θεσσαλονικεὺς, διέτριβεν ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Ἰωάσαφ Β' εἰς Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου· περιηγηθεὶς ὕστερον τὴν Γερμανίαν συνέδρασε σχέσεις μετὰ τοῦ περιφανοῦς Μελάγχθωνος, ὅστις γράφων πρὸς Κρακόβιον λέγει περὶ τοῦ ἐν λόγῳ Δημητρίου, "οὐ κρίνομεν τὸν ἀνδρα ἀνεμώλιον" ἔστι γὰρ χρηστοθήης καὶ περὶ τὰς διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας εὐσεβῶς λαλεῖ". Τούτου εὑρηται ἐπιστολὴ πρὸς Μελάγχθωνα (4).

(1) Papadopoli, *Histor, Gymnas. Patavini*, σελ. 323.

(2) Κατὰ λάθος ὁ "Ὀδῖος καταγράφει μετὰ τῶν Ἑλλήνων τὸν Ἑνετὸν τοῦτον ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς ἐξελληνίσεως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (Vettore Fausto). Οὗτος ἐξέδωκεν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1522, δαπάνῃ Ἀνδρέου Κουνάδου, τὴν Παρακλητικὴν.

(3) Ἑλληνισμ. σελ. 341. Tiraboschi, *Storia della letteratura Italiana libro 3.*

(4) *Crusii Turcogræcia.*